

یک هفته در قلاب تصویر

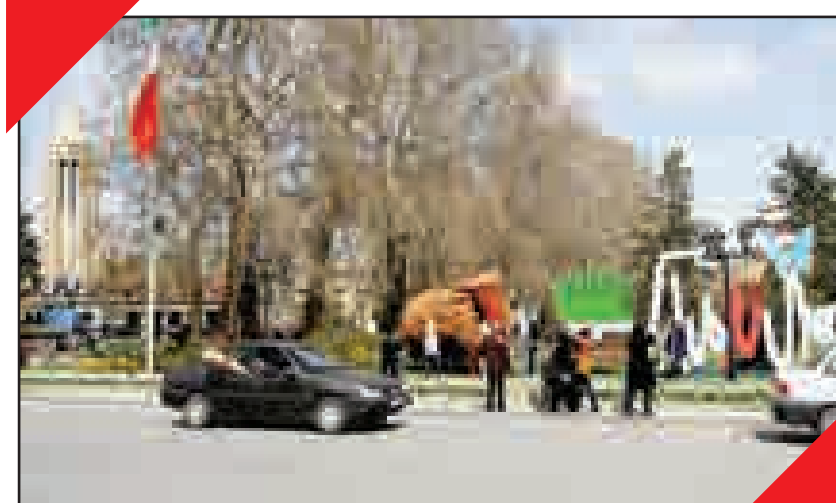
عکس ها: پوریا پاکیزه

نخستین شورای اداری ۹۴

حاشیه بازی پاس و راهیان کرمانشاه

زیباسازی شهری ۲

زیباسازی شهری ۱

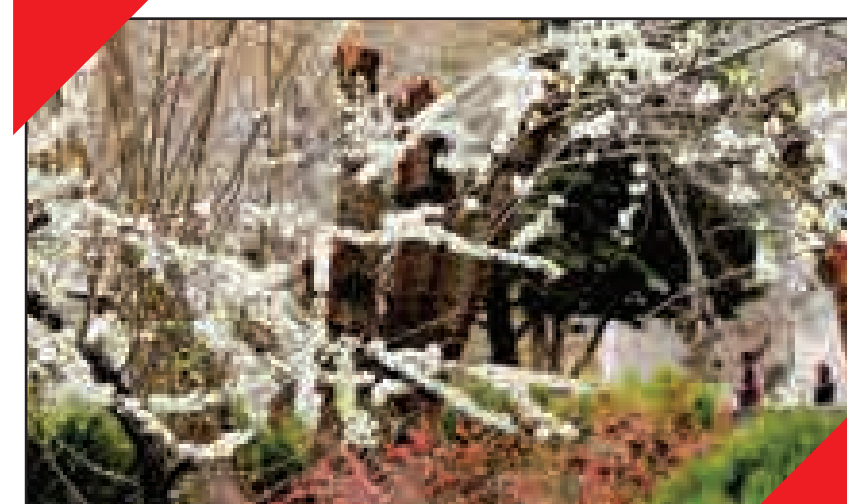
زیباسازی شهری ۳

اولین شکوفه های بهاری همدان در سال جدید

در حاشیه تمرین پاس

نخستین شکوفه های بهاری همدان در سال جدید ۲

پيام آدينه

پیام آدینه ۲۸۰ • سال پنجم • تحلیلی، اطلاع رسانی، آموزشی

بیانیه لوزان: زمینه ساز توافق نهایی

كز محمد سهرابی

۱۴ در شریاطی هفته گذشته لوزان سوئیس به کانون توجه رسانه‌های جهان تبدیل شد که افکار عمومی دنیا بار دیگر شاهد غلبه منطق، تعامل و احترام متقابل بر ابزارهایی چون تهدید، زور و یکجانبه‌گرایی بود.

مذاکره‌کنندگان ارشد ایران و گروه ۵+۱ گفت‌وگوهای پیچیده و درعین حال سازنده‌ای را در ابعاد مختلف سیاسی، حقوقی و فنی پشت سر گذاشتند که حاصل آن انتشار بیانیه‌ای بود که در آن بر راه حل‌های مشخص برای توافق نهایی تأکید شده است.

در متن این بیانیه آمده است: «همان‌طور که در آذرماه ۱۳۹۲ توافق کرده بودیم، ما به این منظور در اینجا گردهم آمدیم تا راه‌حلی‌ای به منظور دستیابی به حل و فصل جامعی که ماهیت صرفاً صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران را تضمین کرده است و همه تحریم‌ها را به صورت کامل لغو کند، پیدا کنیم. امروز ما یک گام تعیین‌کننده برداشتیم؛ ما به راه‌حل‌هایی در مورد مؤلفه‌های مهم برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) دست یافتیم. این امر مدیون عزم سیاسی، حسن نیت و تلاش جدی همه طرف‌ها بوده است. تصمیم امروز، مسأ که مبانی مورد توافق برای متن نهایی بر جامعه را پایه‌ریزی می‌کند بسیار مهم است. اکنون می‌توانیم مجدداً نگارش متن توافق نهایی و ضمایم آن را با بهره گرفتن از راه حل‌هایی که در این چند روز به آنها دست یافته‌ایم، آغاز کنیم.»

با مروری کوتاه بر آنچه در یک سال و نیم گذشته روی داده است و به ویژه پس از مذاکرات وین که در پاییز ۹۳ انجام شد و دو طرف تصمیم گرفتند مذاکرات را تا پایان ژوئن تمدید کنند و پیش از آن در پایان ماه مارس به تقاضای سیاسی که خود مقدمه توافق نهایی است، دست یابند، می‌توان گفت اکنون ایران و گروه ۵+۱ به همان نقطه‌ای رسیده‌اند که انتظار می‌رفت و البته نوعی هدف‌گذاری شده بود.

تأکید بر راه‌حلی‌ای در مورد مؤلفه‌های مهم برنامه جامع اقدام مشترک که خود شامل موضوعات پیچیده سیاسی، فنی و حقوقی است، نشان می‌دهد که نه تنها اراده سیاسی لازم در طرف مقابل به وجود آمده

۱۵ معادله ساده است، فرقی نمی‌کند که در جنگی تن به تن با احمی، نگاهی، مشت گره کرده‌ای دشمن را از پای در بیاوری یا با لبخندی، جوهر قلبی با گفتگمانی وی را مقهور کنی!

لبخندهای ظریف و مش‌های گره کرده حاج قاسم سلیمانی را می‌گوییم، هر ۲ نام‌آوران ایران اسلامی هستند، یکی در جبهه دیپلماسی و دیگری در مقابله با دشمنان تکفیری.

همان‌ها که امروز نامشان بر دهان خاص و عام قرار دارد و هر ایرانی و حتی هر مسلمان و انسان آزاده‌ای به وجودشان افتخار می‌کند.

ظریف و سلیمانی هر ۲ فرزندان ایران اسلامی هستند و هر ۲ در مقام و کسوت خویش از منافع ملی و منافع مسلمانان حمایت می‌کنند.

همان ایامی که ظریف و یارانش در حال چانه‌زنی با ۶ قدرت برتر دنیا بودند، سردار دیگر سپاه ایران اسلامی هم تکفیری‌ها را به عقب می‌راند و با کمک به مسلمانان کشور همسایه، راهبرد استراتژیک به آنها می‌آموزد.

فرقی ندارد جبهه و خط مقدم تکریت باشد یا لوزان، مهم مبارزه بر سر منافع کشور، نظام و منطقه است. هم ظریف و هم حاج قاسم می‌دانند که آمریکا، آمریکای تبیین شده از سوی امام(ره) است؛ بنابراین هر ۲ با استراتژی به پیش می‌روند؛ استراتژی و راهبردی که در فرمایشات رهبر معظم انقلاب اسلامی با تدبیر نهفته است.

اما جای تأسف دارد که عده‌ای ظریف را بیگانه از خود می‌دانند و هر لحظه و ثانیه دست از شمشیر

بیانیه لوزان؛ زمینه ساز توافق نهایی

است، بلکه شرایط اکنون به گونه‌ای رقم خورده است که غربی‌ها چارم‌ای جز تن دادن به توافق طرفین ندارند. بدون شک حرکت در این مسیر پرفرازونشیب آسان نیست و تیم مذاکره‌کننده کشورمان به پشتوانه حمایت‌های مسئولان و ملت بزرگ ایران موفق شده است که گام‌های بزرگ و مهمی را در این مسیر بردارد. البته از قبل نیز قابل پیش‌بینی بود که به‌رغم موانع و مشکلات فراوان در مسیر دستیابی به توافق، تحقق آن دور از دسترس نیست و اگر اراده سیاسی لازم در دو طرف دیده شود، این توافق دست‌یافتنی است. به بیان دیگر مسیر توافق میان ایران و ۵+۱ با اینکه ناهمواری‌های زیاد داشته است، اما چندان دور نبود و عزم و اراده قوی در دو طرف موجب شد تا عبور از این مسیر سخت و ناهموار، اما کوتاه و نزدیک آسان شود. بیانیه لوزان سوئیس زمینه‌ساز همان توافقی است که ما به دنبال آن بودیم که می‌تواند تضمین‌کننده حقوق هسته‌ای کشورمان از یک سو و ارتقای سطح تعاملات ایران با دنیا از سوی دیگر شود. کم‌اینکه رئیس‌جمهور کشورمان نیز توافق هسته‌ای را پله نخست تعامل با دنیا توصیف کرد.

امروز هم مقامات غربی و هم عمده رسانه‌های جهان به این امر اذعان دارند که جمهوری اسلامی ایران با حرکت معقول و منطقی در عرصه دیپلماتیک توانسته

لبخندهای دیپلمات پایمردی قهرمان

انتقاد بر نمی‌دارند و نمی‌خواهند لحظه‌ای تیغ تیز را از روی صورت این سردار جنگ با ۵+۱ بردارند. آنهایی که خود را جلوتر و آگاه‌تر از رهبر مدبر انقلاب می‌دانند در ادعاهای خود پرچم وا حسرت را دست گرفته و خواهند آن هستند که حرف فقط حرف آنها باشد.

روز از خندیدن و سرتا پای وی ایراد می‌گیرند و نمی‌خواهند در صراط مستقیم گوش به فرمان رهبری حرکت کنند باید خوب بدانند که مذاکره‌کنندگان هسته‌ای فرزندان انقلاب هستند.

همان‌طور که رهبر معظم انقلاب فرموده‌اند و تیم هسته‌ای کشورمان هم تأکید کرده‌اند: گفت‌وگو با آمریکا و ۵ کشور دیگر صرفاً در موضوع هسته‌ای است و راهبرد و استراتژی ما در موضوعات مختلف با آنها تفاوت دارد؛ پس قطعاً ما به غیر از موضوعات هسته‌ای در میحت دیگری با آمریکا گفت‌وگو نداریم.

دیگر موضوعی که همیشه مورد توجه بوده و طبق فرمایشات رهبر معظم انقلاب ما مذاکرات را براساس همان نرمش قهرمانانه آغاز کردیم آن است که به حریف اطمینان نداریم و این بحث را نیز همیشه تیم هسته‌ای مدنظر داشته و دارد و اگر بحث، چالش، مذاکره‌ها جنگ بر سر مسائلی در گفتمان بوده به همین سبب است.

تیم مجرب کارشناسان هسته‌ای ایران امروز در مصادف با کشورهای قدرتمند سراسرافزانه به پیش می‌رود و تمامی خطوط قرمز نظام و منافع مردم در عین گفت‌وگویی برد – برد رعایت شده است. به هرحال امروز باید به ۲ فرمانده کشوری در عرصه هسته‌ای و دیگری در عرصه دفاعی دست مریزاد و خسته نباشید گفت.

تیم هسته‌ای نیاز به حمایت دلسوزانه منتقدان آگاه و تیزهوشی حامیان خردمند دارد.

عباس قزوینی

جایگاه زن در جامعه امروز

۱۶ ناپلئون می‌گوید اگر می‌خواهید پیشرفت مملکتی را ارزیابی کنید به وضعیت زنان آن ملت بنگرید. این سخن کاملاً درست است. در هر جامعه‌ای زنان نمی‌ از جمعیت را تشکیل می‌ دهند. فعال یا منفعل بودن زنان در هر جامعه‌ای تأثیر تعیین‌کننده‌ای بر آن جامعه دارد.

در واقع نیمی از نمره قبولی هر ملتی به نمره زنان آن ملت تعلق می‌ گیرد. در ممالک شرق، ایران از نخستین کشورهای بوده است که در آن به حقوق زنان توجه شده است. در دوران قدیم، ایران شاید تنها کشوری بوده است که زمامدار و پادشاه زن داشته است. ادبیات فارسی هم شاید تنها ادبیات و زبان زنده‌ای است که در آن ضمیر مؤنث و مذکر وجود ندارد. آیا این بدان معنی نیست که در ایران قدیم بین مرد و زن تفاوتی اساسی وجود نداشته است؟ در دوران معاصر هم ایران از نخستین کشورهای شرقی است که زنان توانستند به حقوق سیاسی، اجتماعی و مدنی و... درحد مردان دست یابند و بتوانند انتخاب کنند و از زنان نشان داده‌اند اما درصدد نخبگان مرد دیگر بیشتر نیست.

ما به دورانی پای نهاده‌ایم که سخن از جنسیت گفتن به همان اندازه بی‌معنا و مهمل است که از قومیت گفتن. در حوزه های مشترک کاری، غالباً کارنامه زنان اگر بهتر از مردان نباشد پایین‌تر هم نیست. سابقاً اگر زنان تحت‌تأثیر تربیت‌های سنتی، خود را جنس دوم نامیده و باور به ارجحیت جنس مرد داشتند، امروز چنین نیست. باور به دورانی پای نهاده‌ایم که سخن از جنسیت گفتن به همان اندازه بی‌معنا و مهمل است که از قومیت گفتن.

انقلاب پرافتخار مشروطه، جامعه سنتی ایران را به سوی جامعه مدرن به پیش راند. هرچند زمان نسبتاً زیادی گذشت تا دولت مقتدر مرکزی به وجود آید که بتواند حکومت‌های محلی را براندازد و عبور از سنت به مدرنیته

كز مهدی ناصرزاد

بافرشته هاستاره چینم

۱۷ جمعه ۲۱ فروردین‌ماه مصادف با ۲۰ جمادی‌الثانی به یمن میلاد خجسته حضرت زهرای اطهر(س) به نام روز بزرگداشت مادر و مقام زن در کشور اسلامیمان گرم‌ای داشته می‌شود. جایگاه مادران و زنان مسلمان در شریعت مردمان ایران آنچنان رفیع و برجسته است که در شأن و شخصیت والاترین بانوی اسلام و مادری همطراز با ملائکه آسمانی یعنی دخت پیامبر گرمای اسلام حضرت فاطمه(س) دیده شده است و این معنی همان سخن زین‌کبان و آیت الهی است که بهشت زیر پای مادر است و یا از دامن زنان است که مردان به معراج می‌رسند. به همین نسبت زنان عطیف و زندگی‌آفرین نیک می‌دانند وقتی سخن از جایگاه والای انسانی و هم‌رتبه با عزیزترین بندگان خدا در میان است، فقط و فقط شخصیت و عزت نفس و اعتبار ملاک است و شایستگی زن و مرد از درک حقایق حیات و بندگی کسب می‌شود.

زن و مادر مسلمان و ایرانی با حس عمیقی از معنای انسانیت آنچنان به ز زندگی و خانواده پایبند است که در معنای پیدا و پنهان شریک زندگی با مرد خود است و او چنان در دریای پرتلاطم تربیت و مراقبت از فرزند عزیزتر از جان غوطه‌ور است که جزئی از وجود پاره جان خویش می‌شود و همان که فرزند می‌پرورد و در پیچ‌وخم‌های روزگار می‌تاباندش، با او هم بزرگ می‌شود و مهر می‌آموزد و مهربانی می‌بندد تا قدر و شوکتش به کمال برسد. زن مسلمان و مصادر هم‌کیش و زبان ایرانی با خم شستن برابر مشکلات زندگی، شوهرداری و مشقات خانه‌داری بذر عاطفه می‌پاشد و همان عطر دل‌انگیز از در و دیوار و اجاق خانه از گل وجود زنان و مادران است که مردان خسته و در خود مانده را به حریم خانواده می‌خواند و کودکان سرکش و گریزپا را به زیر بال و پر او می‌کشاند.

ای دریغ که گردبادهای سوزنده و هیاهوی کرکنده فرهنگ بیگانه نمی‌گذارد آنچنان که شایسته و سزوار عاطفه و حرمت مقدس صادر و زن ایرانی است، حرمت نثارش کنیم. یک شاخه گل با همه زیبایی و پیام عطرمیزش مگر چقدر تکلفوی ارزش و مقام یک تار موی مادران یا زنان شایسته ایرانی را دارد؟

یک قواره پارچه و یا یک کارخانه هدیه و چشم‌روشنی چه بهایی در ازای مهربانی و جانفشانی‌ای دریغ مادران و یک لحظه جانفشانی‌ان زنان در مقابل ناملایمات و سختی‌های جانفرسای زندگی را دارد؟ بهای چند ساعت و یا یک نوبت کار صبح یا عصر در اداره، شرکت یا وزارت چقدر است؟! هزاران یا صدهزاران یا هزار هزاران تومان؟ پس ارزش هنر، صنعت، مدیریت و کار و مدارای ۲۴ ساعته و دائمی زنان و مادران در خانه به چه رقم‌هایی قابل جبران خواهد بود؟!

عشق را هیچ پایان و هیچ بهایی نیست، این سودا را با جان، با عشق و یک نگاه مهربان و پنجه‌ای گرم می‌توان به دست آورد.

روز مادر در ایران و جهان

۱۵ بیستم جمادی‌الثانی هر سال، روزی پسر از خاطره و معنویت است؛ خاطراتی شیرین از مادران میربان، فرزندان یا محبت و همسران با وفا، این روز به یمن زاد روز بانوی نمونه اسلام، فاطمی زهرا (سلام الله علیها)، روز مادر نام گرفته است؛ بانویی که گل سرسبد تمام بانوان عالم است؛ تنها زنی که پدرش معصوم، شوهرش معصوم و خودش نیز معصوم بوده و پیامبر گرامی اسلام(ص) به او لقب "ام ابیها" داده است، یعنی زنی که برای پدرش همچون مادر بود. زندگی و سیره حضرت زهر(اس) به قدری آموزنده و جذاب است که هر زن آزاده‌ای در جهان او را چونان قدیسه‌ای تحسین می‌کند؛ زنی که تولدش از دامن خدیجه کبری(س)، همسر پیامبر گرامی اسلام(ص) و در کانون نخستین خانواده اسلامی با نغمی‌های آسمانی و تسبیح قدسیان همراه شد و شب میلادش را عرشیان به بانگ تکبیر و تسبیح جشن گرفتند و خداوند لقب کوثر به او عطا کرد؛ زیرا وی سرچشمی تمام خوبی‌های جهان است.

و چه زیبا تولد این بانوی گرانقدر به ابتکار بنیانگذار جمیوری اسلامی امام خمینی(ره) روز زن و روز مادر نام گرفت؛ اگر روزی باید روز زن یا روز مادر باشد، چه روزی والاتر و افتخار آمیزتر از روز ولادت با سعادت فاطمی زهرا سلام... علیهاست؛ زنی که افتخار خاندان وحی است و چون خورشیدی بر تارک اسلام عزیز می‌درخشد."

► روز مادر در کشورهای مسیحی
یک خانم آمریکایی به نام آناجارویس پس از مرگ مادرش، در هشتم ماه می ۱۹۰۵ به این فکر افتاد که از تمامی مادران در زمانی که در قید حیات هستند، قدردانی شود. به همین دلیل تمام تلاش خود را بر این گذاشت که روزی از سال به مادران اختصاص داده شود. او در آغاز از کشیش منطقه شان خواست که موعظه‌های در زمینه نقش مادر در جامعه ایراد کند. سپس نامی‌هایی به مردان روحانی، سیاسی و با نفوذ فرستاد. پس از آن با خرید یک آژانس تبلیغاتی، پیام خود را با مضمون "اختصاص دادن روزی برای ارج نهادن به مادران، آنان را جاودیان می‌سازد" به گوش مردم رساند و سرانجام در سال ۱۹۰۷ روز یکشنبه، دوم ماه می – زمان مرگ مادر آنا جارویس – روز مادر نامیده شد.

پس از تلاش موفقیت‌آمیز جارویس، با به پایان رسیدن جنگ جهانی اول، روز مادر به کشورهای اروپایی نیز راه یافت. در سال ۱۹۱۷ روز مادر در سوئیس رایج شد و سپس به اتریش و جزایر اسکاتلندیناوی رسید. در آلمان برای نخستین‌بار، در سال ۱۹۲۲ روز مادر را جشن گرفتند، اما در زمان ناسیونالیست‌ها روز مادر در این کشور دچار انحراف شد؛ زیرا آنها بر پایه این ایدئولوژی که مادر ضامن دوام نژاد آریایی است، روز مادر را جشن می‌گرفتند.

سمبل روز مادر برای مادری که در قید حیات است یک شاخه میخک قرمز و

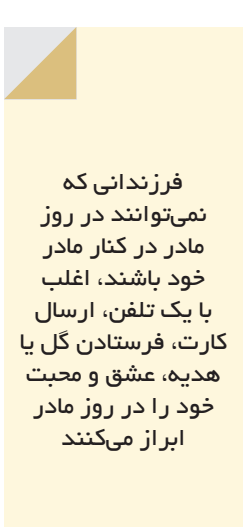
برای مادری که از دنیا رفته است، یک شاخه میخک سفید است. آنا جارویس با ارائه این طرح، گل بردن برای مادران را در روز مادر رواج داد. آنسا جارویس، بانی روز مادر در کل جهان مسیحیت – زنی که خود هیچ‌گاه مادر نشد– در سال ۱۹۴۸ در خانه سالمندان فیلادلفیا بدرود حیات گفت. جالب است بدانید که تمام هزینه‌های نگهداری و اقامت او در خانه سالمندان را تاجران گل – افرادی که بیشترین سود را از روز مادر می‌برند– متقبل شدند.

► روز مادر در میان ملل دیگر
فرزندانی که نمی‌توانند در روز مادر در کنار مادر خود باشند، اغلب با یک تلفن، ارسال کارت، فرستادن گل یا هدیه، عشق و محبت خود را در روز مادر ابراز می‌کنند و افرادی که در این روز لذت بودن در کنار مادر را تجربه می‌کنند، با کمک در انجام کارهای خانه، تهیه غذایی ویژه و گذراندن روز خود با مادرشان از محبت‌های او در روز مادر قدردانی می‌کنند.
کشورهایی چون ترکیه، دانمارک، فنلاند، ایتالیا، استراليا و بلژیک روز مادر را در دومین یکشنبه ماه می جشن می‌گیرند. سوئد و فرانسه نیز آخرین یکشنبه ماه می، در نورژ دومین یکشنبه ماه فوریه و در هندو – "دورگا" نامگذاری شده است. بنا بر افسانه‌ای، این مادر الهی ۱۰ دست دارد و در هر دست اسلحه‌ای برای از بین بردن اهریمن(شیطان).

در پرتقال و اسپانیا روز مادر ارتباط نزدیکی با کلیسا دارد. در هشتم دسامبر،

ویر

• پنجشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۴

ایسن مردم نه تنها از مادران قدردانی می‌کنند، بلکه مراسم شکرگذاری برای مریم مقدس، مادر حضرت عیسی(ع) را نیز بجا می‌آورند. عده‌ای از مردم یوگسلاوی سابق هم در ماه دسامبر یک روز را به نام "ماتریس" جشن می‌گرفتند. ۲ هفته پس از کریسمس دختران و پسران جوان در سکوت و آرامش کامل دست و پای مادر خود را در حالی که خواب بود، می‌بستند و مادر زمانی که بیدار می‌شد با دادن هدایای کوچکی که در زیر بالش خود مخفی کرده بود خود را آزاد می‌کرد. اگرچه هر کشوری با فرهنگ خاص خود برای انتخاب روز مادر سمبل و دلیلی دارد. اما آنچه اهمیت دارد قدردانی و تشکر از مقام مادر است؛ و این مراسم بهانه‌ای است تا توجه بیشتری به مادران داشته باشیم، و به آنها ثابت کنیم که چقدر دوستشان داریم.

ویر

• پنجشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۴

غنی‌سازی و نیز موضوع تحریم‌ها و بازه زمانی لغو آنها به آینده موکول شد. اینجا بود که برای سهولت کار ۲ طرف توافق کردند و در بازه زمانی ۴ماهه نخست یعنی تا ۲۱ مارس ۲۰۱۵ (۱۱ فروردین‌ماه ۹۴) به چارچوبی سیاسی نایل شوند و ۳ماه آخر، وقت خود را صرف حل و فصل مسائل فنی و حقوقی کنند. به گزارش اربنا، آغاز ضرب‌الاجل ۷ماهه با دهمین دور از گفت‌وگوها در ژنو همزمان شد که این نشست آخرین دور از نشست‌های هسته‌ای در سال ۲۰۱۴ میلادی بود. نشست بعدی (دوازدهمین دور گفت‌وگوها) که نخستین دور گفت‌وگوها در سال ۲۰۱۵ قلمداد می‌شد نیز در همین شهر برگزار شد. در این فرصت باقی‌مانده ایران و قدرت‌های جهانی از هر فرصتی برای نزدیک‌تر کردن خواسته‌های خود استفاده می‌کردند، از این‌رو پس از دوازدهمین دور گفت‌وگوها تیم هسته‌ای ایران با برخی از اعضای ۵+۱ روزهای سوم و چهارم بهمن‌ماه در حاشیه اجلاس «مجمع جهانی اقتصاد» در شهر داووس سوئیس و نیز ۹ بهمن‌ماه در استنبول ترکیه دیدار و گفت‌وگو کردند که این امر موجبات تسریع گفت‌وگوها را فراهم کرد و کاهش فاصله میان خواسته‌های ۲ طرف را به دنبال داشت. سیزدهمین نشست، اول اسفندماه ۹۳ در ژنو و چهاردهمین دور از گفت‌وگوها نیز از دهم همین ماه بازم در ژنو برگزار شد. نشست «لوزان» سوئیس ۲۴ اسفندماه به عنوان پانزدهمین نشست و آخرین دور از گفت‌وگوها در سال ۱۳۹۳ و سرانجام آخرین دور از گفت‌وگوها نیز ۵ فروردین‌ماه به عنوان نخستین دور از گفت‌وگوها در سال جدید شمسی (۱۳۹۴) بار دیگر در لوزان برگزار شد. پایان نشست دوم لوزان با پایان ضرب‌الاجل ۴ ماهه برای رسیدن به تفاهم و چارچوب کلی در ابعاد سیاسی، فنی و حقوقی همزمان شد؛ تفاهمی که زیربنای توافق جامع خواهد بود. پس از این دور از گفت‌وگوها که ۹ روز به طول انجامید ۲ طرف بیانیه‌ای مشترک صادر کردند؛ بیانیه‌ای که خود حاوی مجموعه‌ای از راه‌حل‌ها و به عبارتی چارچوب کلی و منبای سند نهایی مذاکره‌ها محسوب می‌شد. براساس بیانیه لوزان، ۲ طرف برای برخی از موضوع‌های مورد اختلاف از جمله میزان، سطح و ابعاد

فاز تازه‌ای شد. این توافق حق غنی‌سازی ۵ درصدی را برای ایران به رسمیت شناخت و ایران نیز متعهد شد ضمن اکسید و نیز رقیق کردن اورانیوم‌های ذخیره شده ۲۰ درصدی خود، محل جدیدی برای غنی‌سازی ایجاد نکند و به بازطراحی راکتور آب سنگین اراک با هدف کاهش میزان پلوتونیوم اقسامد کند. غرب نیز همزمان برخی از تحریم‌ها را تعلیق کرد و متعهد شد به موازات همکاری‌های طرف ایرانی از بار تحریم‌ها بکاهد ضمن اینکه تحریم جدیدی علیه ایران صورت نگیرد. پس از امضای توافق ژنو که در آن مقرر شده بود مذاکرات تا ۲۹ تیرماه ۱۳۹۳ (۲۰ ژوئیه ۱۴-۲۰) یعنی به مدت ۶ماه- به توافق جامع پنجماه ۶ دور نشست در وین برگزار شد. نشست «وین» ۶ آخرین دور از گفت‌وگوهای رسمی میان ایران و گروه ۵+۱ در این مهلت نخست بود که به‌رغم برخی پیشرفت‌ها، بدون نتیجه نهایی (دستیابی به توافق جامع) پایان گرفت. در پایان ضرب‌الاجل ۶ماهه نخست آشکار شد که اختلاف‌ها بیش از آن است که تصور می‌شود و برخی از مسائل اختلافی از جمله میزان، سطح و ابعاد غنی‌سازی ایران، برنامه زمان‌بندی اجرای توافق نهایی، رفع تحریم‌ها و نیز تأسیسات آب سنگین اراک و فوردو به قوت خود باقی ماندند. در نتیجه مذاکرات برای ۴ماه دیگر تمدید شد. ۲ طرف رسیدن به توافق جامع را بسیار نزدیک می‌دیدند شاید همین امر سبب شده بود ضرب‌الاجل ۴ماهه را برای رسیدن به توافق نهایی کافی بدانند. با از سرگیری مذاکره‌ها، ۲۸ شهریورماه ۹۳ نیویورک به عنوان نخستین ایستگاه گفت‌وگوها در مهلت تعیین‌شده ۴ماهه دوم و نیز به عنوان میزبان هفتمین دور از گفت‌وگوهای ایران و ۵+۱ پس از توافق ژنو تعیین شد. در پی آن نشست وین (۲۴ مهر)، نشست مسقط (۱۸ تا ۲۰ آبان‌ماه) و در نهایت گفت‌وگوهای وین (۲۷ آبان‌ماه) به عنوان دهمین دور از مذاکره‌ها نمایندگان ایران و ۶ قدرت جهانی را به پای میز رایزنی به دنبال نشست نیویورک، در ۲ماه، ۳ دور نشست میان تیم هسته‌ای ایران و ۵+۱ در ژنو صورت گرفت که در نهایت ۳ آذرماه همان سال در نشست «ژنو۳» توافق‌نامه اولیه ژنوا همان «برنامه اقدام مشترک» از سوی ایران و ۶ قدرت جهان امضا و گفت‌وگوها وارد

مذاکرات لوزان یکی از صدها مباحثه انجام شده میان مقامات ایران و آمریکا بود؛ مقاماتی که یکی از سخت‌ترین مذاکرات مربوط به توافق‌نامه‌های کنترل تسلیحاتی تاریخ را پشت سر گذاشتند. اما مسأله اینجاست که چطور ۲ کشوری که تا این اندازه به هم بی‌اعتماد هستند توانستند دستیابی به یک توافق را مدیریت کنند.

پس از ۲ سال دیپلماسی محرمانه، افزایش تدریجی تعاملات، ۸ روز مذاکرات متوالی و چندین شب بیدار ماندن و مذاکره کردن در لوزان سوئیس -آنقدر فشرده که مقامات در زمان صرف‌صبحانه مانند کسانی بودند که از یک پروژ ۲۰ ساعته آمده‌اند- توافقی که روز پنج‌شنبه نهایی شد مملو از شرط و ماده بود. این توافق محدودیت‌های جدی را بر فعالیت‌های هسته‌ای ایران اعمال می‌کند و از نظر تئوریک بازه زمانی برای تولید تسلیحات هسته‌ای را به یک سال می‌رساند. هر ۲ طرف سازش قابل توجهی از خود نشان دادند. این توافق برای آمریکا بدین معنی است که یک ایران مجهز به زیرساخت‌های محدود هسته‌ای را پذیرفته است. برای ایران نیز این توافق به معنی پذیرش محدودیت‌های شدید بر تأسیسات هسته‌ای و تعهد به آنچه اوپاما سرزده‌ترین بازرسی‌های تاریخ دانسته است، خواهد بود.

به یقین در ۴ ماه آینده کشمکش‌های بیشتری برای نهایی کردن این توافق و تنظیم توافق جامع وجود خواهد داشت؛ زیرا مذاکره‌کنندگان با صورت‌حساب‌های سرسام‌آوری هتل بوربواز را ترک کردند -سوئیت‌ها در این هتل برای هر شب بیش از هزار و ۵۰۰ دلار (براساس نرخ ارز در بازار آزاد معادل ۴ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان) است.

هر گاه که وندی شرمِن، مذاکره‌کننده ارشد آمریکایی در هتل رفت‌وآمد می‌کرد، یک وایت‌برد نیز با خود حمل می‌کرد که مقامات ایرانی یا آمریکایی درک خود از مسائل را گاه به انگلیسی و گاه به فارسی روی آن نوشته بودند.

این وایت‌برد نقش دیپلماتیک مهمی داشت و به ۲ طرف اجازه می‌داد پیشنهادات خود را بدون آنکه روی کاغذ آورده شود، مطرح کنند. به گفته چند تن از مقامات آمریکایی که برای تنظیم این مقاله با آنها گفت‌وگو شد، این مسأله به ایران اجازه می‌داد بدون

روایتے از مذاکرات باقهوه شب بیداری ومصالحه

ارسال یک سند به تهران برای بازبینی که ممکن بود

از سوی تندروها لطمه بخورد، مذاکره کند.

یکی از مقامات کاخ سفید در این باره گفت: «این ایده یک راه حل با فناوری بسیار پایین بود.» (اما مشکلات خود را هم داشت. یکی از مقامات آمریکا با مازیک معمولی روی وایت‌برد نوشت و بعد به سختی توانست ارقام محرمانه طبقه‌بندی شده را پاک کند).

و این شرایط بسیار متفاوت از سال نخست ریاست جمهوری اوپاما بود که به گفته یکی از مشاوران ارشد وی، مسأله ایران بیش از هر موضوع دیگری در «تاقی وضعیت» آمریکا مورد بحث قرار می‌گرفت. اوپاما در پایان سال نخست به نتایج مهمی رسید. اینکه اگر ایران به بمب دست پیدا کند، «مهار» کار ساز خواهد بود؛ کشورهای عرب سنی، از جمله عربستان نیز تلاش خواهند کرد که اقدامی مشابه صورت دهند.

ضمن اینکه استراتژی دولت بوش مبنی بر توقف مذاکرات تا زمان توقف چرخش تمام سانتریفیوژها نیز به نظر بهبوده بود؛ ایران در سال ۲۰۰۳ تنها صدها سانتریفیوژ فعال داشت، این تعداد در زمان روی کار آمدن اوپاما به هزاران سانتریفیوژ رسیده بود و حال بالغ بر ۱۹ هزار دستگاه بود.

تأکید بر برچیدن کامل برنامه هسته‌ای ایران نیز کارساز نبوده،این مسأله تنها موجب نابودی مذاکرات پیش از آغاز آن می‌شد. آمریکا امیدوار بود که با اعمال تحریم‌های اقتصادی ایران شرایط غرب را ببیزد. با گذر زمان اما بلندپروزی‌های اهداف دولت اوپاما تقلیل یافت.

اوپاما عمیقاً بحث مصالحه فنی تا مشکلات سیاسی را بررسی می‌کرد. وی خلاصه ۳ پیشنهاد متفاوت در مورد چگونگی تبدیل راکتور آب سنگین اراک به صورتی که ایمن راکتور فعال بماند اما پلوتونیوم لازم برای ساخت بمب را تولید نکند را مطالعه کرده بود اما با نزدیک شدن ضرب‌الاجل‌ها و گذر از آنها، دولت

▪ پنجشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۴

آمریکایی گفت: «مسأله شکل‌گیری این گردهمایی بود -حال شما می‌توانید توافق را ببینید. مفاد آن را می‌دانید اما کنار هم قرار دادن آن، مسأله دیگری است.»

ایرانی‌ها می‌دانستند این ضرب‌الاجل برای کری -که نیاز داشت به کنگره نشان دهد پیشرفت‌هایی صورت گرفته است- اهمیت زیادی دارد اما برای طرف ایرانی این طور نبود. کری اما همچنان به برنامه زمانی بازگشت خود پایبند بود -شاید به عنوان یک تاکتیک برای فشار- در واقع تیم وی چمدان‌های برای بارگیری در هواپیما را ۳ بار بستند زیرا حس می‌کردند زمان بازگشت نزدیک شده است.

این در حالی بود که پس از یک دور شب بیداری و مذاکره در روز چهارشنبه، زمانی که از همتای ایرانی وی، محمودجواد ظریف سؤال شد که چقدر خوابیده است، گفت: «۲ ساعت و من خوش‌شاش‌شان بودم.» تبادلت پایانی سخت بود. زمانی که طرف ایرانی تأکید داشت که بخشی از سانتریفیوژهای فوردو را نگه دارد و اوپاما پس از آنکه ارزست مونیز، وزیر انرژی آمریکا اطمینان داد که این تأسیسات هیچ تهدیدی نخواهد داشت، این امتیازدهی را پذیرفت.

در مورد راکتور آب سنگین اراک که قرار شد بازطراحی شود، نیز راه حل مسأله به همین شکل به دست آمد. به گفته یکی از مقامات ارشد آمریکایی، مونیز گفت که این راکتور، پلوتونیم در سطحی که

برای تولید سلاح استفاده می‌شود تولید نخواهد کرد و اگر ایران بخواهد ثقلب کند، همان موقع قابل کشف است.

مسأله پیچیده دیگر این بود که طرف ایرانی

نمی‌خواست فهرست کامل موارد مورد توافق منتشر شود. بنابراین توافق شد که هر طرف موارد خود را منتشر کند- البته تا جایی که این موارد به طور مستقیم در تناقض با هم نباشند. اما ۲ سندی که از اتاق مذاکرات خارج شد، تفاوت‌هایی داشت. در شرایطی که کری روز پنج‌شنبه پشت میکروفون از اعمال تمام محدودیت‌ها بر ایران صحبت کرد، ظریف روایت متفاوتی داشت: «ما به غنی‌سازی ادامه می‌دهیم، ما به تحقیق و توسعه ادامه می‌دهیم، راکتور آب سنگین اراک به روزرسانی می‌شود و تأسیسات فوردو همچنان باز می‌ماند.»

▪ پنجشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۴

به یاد امیر دل‌ها

■ امام(ره) دست ما را در دست هم قرار داد و برایمان دعا کرد

■ هماهنگی با سپاه

زمانی که بنی‌صدر، شهید صیاد شیرازی را از ارتش کنار گذاشته بود جلسه‌ای در دزفول داشت و آقایان رشید و صفوی هم در جلسه بودند، پس از تمام شدن جلسه، بنی‌صدر به رشید و صفوی گفته بود که شما بمانید و با آنها مفصل علیه شهید صیاد صحبت کرده و گفته بود من نمی‌دانم محسن رضایی به چه دلیل از وی اینقدر حمایت می‌کند.

آنها که روزهای سخت جنگ تحمیلی و ماه‌های حضور دشمن متجاوز در ایران اسلامی را به یاد دارند نمی‌توانند خاطره رشادت‌ها و حماسه‌های شخصیت برجسته نظامی چون شهید بزرگوار صیاد شیرازی را فراموش کنند.

به گزارش تابناک، امیر ارتش اسلام علی صیاد شیرازی، کسی بود که با وجود طی کردن سلسله‌مراتب نظامی در ارتش، همواره در قامت یک بسیجی ای‌دعا، یار و یاور رزمندگان اسلام بود و توانست جلوه‌هایی شکوهمند از وحدت میان برادران ارتشی و سپاهی را به ظهور برساند.

از خلق و خوی کم‌نظیر، منش متواضعانه و خلوص بی‌منتهای او چه در سال‌های حماسه و دفاع و چه در سال‌های پس از آن، سخن بسیار است، همان گوهر کمیابی که در نهایت وی را به دست شقی‌ترین افراد روی زمین - منافقان کوردل - به دیدار محبوب و معبودش روانه کرد.

به مناسبت ۲۱ فروردین‌ماه، روزی که این امیر دلاور عرصه جهاد اکبر و جهاد اصغر در خون خود غلتید و به آرزوی دیرینه‌اش رسید، قطعه‌هایی از زندگی او به روایت هم‌رزمش را تقدیم حضور می‌کنیم، به این امید که در روز حساب دستگیر ما باشد.

محسن رضایی اینگونه برادرش علی صیاد شیرازی را توصیف می‌کند:

■ دیانت، شجاعت و تخصص

بنده و برادرم شهید صیاد شیرازی سال‌ها در یک سنگر و در حساس‌ترین دوران تاریخ ایران یعنی دفاع مقدس در کنار یکدیگر حضور داشتیم. شهید صیاد شیرازی دیانت، شجاعت و تخصص زیادی داشت که تاریخ کشورمان هیچ‌وقت دلاورمردی‌های این شهید بزرگوار را فراموش نخواهد کرد.

■ پایداری بر مواضع ارزشی

پایداری و استقامت شهید بر مواضع ارزشی در بین نیروهای ارتشی یکی از ویژگی‌های بارز شهید صیاد شیرازی بود، البته بسیاری از ارتشی‌های ما بودند که با وجود اینکه پیش از انقلاب وارد ارتش شده بودند، اما وفاداری خود را به اسلام و انقلاب به اثبات رسانده بودند.

■ انسانی بر جسته

شهید صیاد شیرازی علاوه بر تدین، فردی متخصص هم بود، بخصوص در توپخانه و تا آخرین روزهای جنگ پایداری خود را نشان داد. فرد شجاعی بود و در بسیاری از عملیات و در میان انبوه آتش و بمباران خم به ابرو نمی‌آورد. این مجموعه رفتارها سبب شده بود تا وی یک انسان برجسته شود.

■ توان مدیریتی

به محض اینکه فرماندهی در نیروی زمینی ارتش به وی واگذار شد او توانست از توانمندی ارتش در جنگ به طور کامل بهره بگیرد و از سویی تعامل بسیار خوبی برای وحدت و همدلی در بین نیروهای سپاه و بسیج داشته باشد.

■ جنس اختلافات سپاه و ارتش

اختلافات در جنگ ۲ نوع اختلاف بود اختلافات سیاسی و تخصصی.

آن چیزی که بین سپاه و ارتش بود عمدتاً اختلافات فنی، تخصصی و کارشناسی بود. مثلاً در عملیات بیت‌المقدس من و برادر صیاد در مرحله سوم یک نظر داشتیم ستاد ایشان (صیاد شیرازی) و بعضی از فرمانده لشکرهای سپاه نظر دیگری داشتند حتی بحث‌های نسدی بین ما با فرماندهان و عناصر ستادی منجر شد. ما ۲ نفر یک نظر داشتیم آنها نظر دیگری داشتند، یکی، دو نفر قهر کردند و از جلسه ما رفتند بیرون اما این اختلافات سیاسی نبود؛ بنابراین این اختلافات بین ارتش و سپاه از جنس تخصصی، فنی و کارشناسی بود. ولی اختلافات دیگری بود که معمولاً جنبه‌های سیاسی به خود می‌گرفت که بین ما و ارتش نبود. البته برخی از دولتمردان کشور به دلیل ناپختگی دخالت‌هایی می‌کردند که این اختلافات را، تشدید می‌کردند و مدیریت و فرماندهی را در جنگ با مشکل مواجه می‌کرد.

■ اختلاف شدید با بنی‌صدر

زمانی که بنی‌صدر شهید صیاد شیرازی را از ارتش

■ شهید سپهبد صیاد شیرازی تا آخرین لحظه چه زمان

بنی‌صدر به رشید و صفوی گفته بود شما بمانید و با آنها مفصل

علیه شهید صیاد شیرازی صحبت کرده و گفته بود من نمی‌دانم

محسن رضایی به چه دلیل از وی اینقدر حمایت می‌کند.

آقایان هم آمدند این موضوع را به

من گفتند و من هم گفتم شما پیش

بنی‌صدر بروید و بگویید دلبلش

این است که یا شما آگاهانه و

از روی بغض این کار را می‌کنید

یا متوجه نیستید آن افرادی که

پیش شما ظاهرسازی می‌کنند

نمی‌توانند ارتش را اداره کنند و

افرادی مثل صیاد می‌توانند این کار

را انجام دهند.

جنگ به صورت فرماندهی مشترک

بین سپاه و ارتش مدیریت می‌شد

و به جای فرمانده واحد، فرماندهی واحد بود و همه

عملیات‌ها با ۲ امضا انجام می‌شد که تا عملیات فاو

این طور بود و پس از آن فرماندهی تغییر کرد و دیگر

مشترک نبود.

■ ولایت‌پذیری

وی تا آخرین لحظه چه زمان امام(ره) و چه زمان

مقام معظم رهبری، روی اصل ولایت و ولایت فقیه

هم تأکید داشتند و هم عمل می‌کردند و یک ولایتی

آزاده بود و اگر انتقادی هم داشت به صورت صحیح

و درست مطرح می‌کرد و در عمل و رفتار با آزادیگی

کامل به ولایت فقیه معتقد بود.

■ عامل وحدت و همدلی بین سپاه و ارتش

شهید صیاد شیرازی عامل وحدت و همدلی بین نیروهای سپاه و ارتش بود و توانست ظرفیت کامل ارتش را در جنگ علیه بعثی‌ها به کار گیرد.

بنده و شهید صیاد شیرازی وقتی نظرات همه فرماندهان ارتش و سپاه را در اتاق جنگ می‌شنیدیم در اتاقی به صورت جداگانه پس از بحثی چندساعته تصمیم می‌گرفتیم و آن را ابلاغ می‌کردیم که یکی از این تصمیم‌گیری‌ها برای آزادسازی خرمشهر انجام شد.

ما در آن زمان گیر کرده بودیم و هر چه برای رهاسازی خرمشهر از چنگال دشمن حمله می‌کردیم دشمن مقاومت می‌کرد. در این زمان بنده و صیاد شیرازی به تصمیمی مشترک رسیدیم و آن را ابلاغ کردیم که هم برادران ارتش و هم برادران سپاه از این تصمیم سومی که گرفته شده بود ناراحت بودند اما پس از اینکه با این فرماندهان صحبت کردیم آنها قانع شدند.

■ آشکار شدن چهره واقعی منافقان

منافقان یا شهادت صیاد شیرازی آسیب بسیار

جدی در سطح بین‌المللی دیدند و چهره بین‌المللی

فریبکارانه‌ای که برای خود درست کرده بودند پس

از شهادت صیاد شیرازی از بین رفت و افکار عمومی

جهان علیه آنها برخاستند.